05/12/2021

Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του μακαριστού Τρίκκης και Σταγών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του μακαριστού Μητροπολίτη Τρίκκης και Σταγών κυρού Αλεξίου τέλεσε η Ιερά Μητρόπολη Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης για τη συμπλήρωση ενός έτους από την εκδημία του, το Σάββατο 4 του μηνός Δεκεμβρίου ε.έ.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, προσκληθείς από τον οικείο Ποιμενάρχη Σεβ. Μητροπολίτη κ. Χρυσόστομο, προέστη της Θείας Ευχαριστίας και του Μνημοσύνου.

Συλλειτούργησαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Γλυφάδος, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης κ. Αντώνιος, Νικοπόλεως και Πρεβέζης κ. Χρυσόστομος, Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτων και Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσόστομος και εκκλησιάσθη από του Ιερού Βήματος ο Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός στην προσλαλιά του για τον μακαριστό Ιεράρχη είπε:

«Εἰς τήν μακράν ἁλυσίδα τῶν Ἀρχιερέων τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, εἰς τούς ὁποίους ἡ Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία **ἀνέθεσε τήν ἐπισκοπικήν εὐθύνην, ὡς «ζυγόν χρηστόν καί φορτίον ἐλαφρόν», κατά τήν φωνήν τοῦ Κυρίου (πρβλ. Ματθ. ια΄, 30), συγκαταριθμοῦνται προσωπικότητες, αἱ ὁποῖαι, αἴρουσαι μετά χαρᾶς καί βαθείας συναισθήσεως τόν σταυρόν τοῦ χρέους, παρέδιδον αὐτόν ἀλληλοδιαδόχως μέ μαρτυρικήν αὐτεπίγνωσιν, συμφώνως καί πρός τάς ἐπιταγάς τῆς καθ᾽ ἕκαστα ἱστορικῆς στιγμῆς**. Οὕτως, ἔχομεν Ἁγίους Ἱεράρχας, οἱ ὁποῖοι, ἀναλόγως τοῦ χαρίσματός των καί τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, ἠνάλωσαν ἑαυτούς εἰς τήν διακονίαν τῆς σωτηρίας τοῦ ποιμνίου των ποικιλοτρόπως καί ἐν παντί, παραμένοντες ἀμετακίνητοι καί ἑδραῖοι εἰς τήν πίστιν καί στερροί εἰς τήν ὁμολογίαν, μέχρι καί αὐτοῦ τούτου τοῦ δι᾽ αἵματος μαρτυρίου, καί τῶν ὁποίων ἡ μνήμη ἀναζωπυρώνει εἰς τήν συνείδησιν τῆς Ἐκκλησίας τήν διαρκῆ παρουσίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἐνδυναμώνει τό Ὀρθόδοξον φρόνημα ὅλων μας.

»Μιᾶς τοιαύτης ἐξεχούσης μορφῆς, δηλαδή τοῦ Τρίκκης καί Σταγῶν Ἀλεξίου, **ἡ ἐκκλησιαστική μνήμη, μέ ἀφορμήν τήν συμπλήρωσιν ἔτους ἀπό τῆς ὁσιακῆς ἐπισφραγίσεως τῆς ἁγίας ἀρχιερατικῆς βιοτῆς Του, ἐπαναβεβαιώνει καί σήμερον εἰς ὅλους ἡμᾶς ὅτι «Ἰησοῦς Χριστός χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τούς αἰῶνας» (Ἑβρ. ιγ΄, 8) καί ἐμφανίζει εἰς τόν κόσμον τήν ἀξίαν τήν ὁποίαν ἔχει διά τήν ἁγίαν καί ἀμώμητον πίστιν τῶν Ὀρθοδόξων,** ἡ συνέπεια, τό χρέος καί ἡ σταθερά προσήλωσις ὅλων, καί πρωτίστως τῶν ποιμένων τῆς λογικῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ, εἰς τήν σωστικήν ἀλήθειαν τοῦ Σταυροῦ καί εἰς τήν βεβαιότητα τῆς Ἀναστάσεως. Αὐτήν τήν εὐλογημένην Σταυροαναστάσιμον διάστασιν τῆς εἰς Χριστόν πίστεως, ἀδελφοί ἀγαπητοί, ἔζησε ὁ μεταστάς ποιμενάρχης τῆς θεοσώστου ταύτης ἐπαρχίας διακονήσας τό πιστευθέν εἰς αὐτόν ποίμνιον ἀπό τοῦ ἔτους 1981, οὐ μήν ἀλλά καί καθ᾽ ὅλην τήν ἱερατικήν καί ἀρχιερατικήν του πορείαν ἀπό τοῦ ἔτους 1954, μέ ὑπομονήν καί ἐγκαρτέρησιν, μέ κόπον καί θυσίας, μέ ἐλπίδα καί ἀναμονήν, μακράν ἀποκλεισμῶν, ἀκροτήτων, ἐφημέρων στόχων καί ἐγκοσμίου θεωρήσεως τῶν γεγονότων καί τῆς πορείας τῆς ἱστορίας.

»Περί τῆς ζωῆς καί τοῦ ἔργου τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Ἀλεξίου εἴχομεν τήν τιμήν κατ᾽ ἀνάθεσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου αὐτῆς, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου νά ὁμιλήσωμεν ἐκτενῶς πρό ἔτους κατά τήν ἐξόδιον αὐτοῦ ἀκολουθίαν. Τοῦτο ὀφείλομεν ὅμως νά

καταθέσωμεν καί αὖθις σήμερον ὅτι ὁ ἀποιχόμενος Ἀρχιερεύς κατά τόν μακρύν δόλιχον τῆς προσκαίρου ζωῆς του ἐπορεύθη ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι αὐτόν Χριστῷ, διά νά κερδίσῃ καί τούς ἐγγύς καί τούς μακράν τῆς πίστεως. Οὐδέποτε ἀπέστη τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου καί τρόπου. Μακροθυμῶν καί ἀναμένων ἐκήρυξε τήν ἐπιείκειαν, τήν ἀνοχήν, τόν σεβασμόν εἰς τό πρόσωπον τοῦ ἑτέρου. Ἔβλεπε τούς πάντας ὡς ἀδελφούς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἐδίδαξε τήν συνύπαρξιν καί παραβλέπων τήν ἀδικίαν προσέβλεπεν εἰς τήν ἐπιστροφήν τῶν πεπλανημένων καί εἰς τήν μετάνοιαν τῶν ἀπολωλότων.

»Οὐδέποτε ἐπρόδωσεν τήν εἰς Χριστόν πίστιν του διά κάποιαν σκοπιμότητα, διεφύλαξε τό «ἰῶτα» καί τήν «κεραίαν» εἰς τά οὐσιώδη (πρβλ. Ματθ. ε΄, 18), ἄσπιλον καί ἀμώμητον τήν παρακαταθήκην τῶν Πατέρων, προασπιζόμενος τάς τιμίας παραδόσεις καί ἀρχάς της. Οὐδέποτε ἐγκατέλειψε τόν καλόν ἀγῶνα. Αὐτῶν τῶν σωτηριολογικῶν καί ἐσχατολογικῶν προοπτικῶν τάς ὀροθεσίας ὑπηρέτησε ὁ μνημονευόμενος σήμερον Ἱεράρχης, ὁ ὁποῖος, ὅπως οἱ ἅγιοι καί οἱ μάρτυρες, εἶναι διά τήν Ἐκκλησίαν ἀφορμή ἐγκαυχήσεως καί πρός Θεόν εὐχαριστίας. Εἴη ἡ μνήμη τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Τρίκκης καί Σταγῶν κυροῦ Ἀλεξίου ἀμετάθετος ὁδοδείκτης δι᾽ ὅλους ἡμᾶς τούς νεωτέρους, φωτίζουσα τούς λογισμούς καί ἐνδυναμοῦσα ἡμᾶς “ποιεῖν τά φωταυγῆ καί καθαρά, Θεοῦ θελήματα”. Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη!»

Με την ευκαιρία της επισκέψεώς του στη Θεσσαλία ο Σεβασμιώτατος επισκέφθηκε τον Σεβ. Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφαρσάλων κ. Τιμόθεο στην έδρα του και τις Ιερές Μονές Κορώνης (Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος) και Κοιμήσεως Θεοτόκου Κόρμποβου (Ι.Μ. Τρίκκης).

ΑΛΕΞΙΟΣ